

Izhaja dvakrat na teden v štiri izdanih, in sicer: vsakotek in petek, zjutranje izdaje popoldne, večerni izdaje pa ob 5. uri popoldne, in stane z gospodarskim listom, in s kakor drugo uredniško izredno prilogo po pošti prejema ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto . . . . . gld. 6.—
pol leta . . . . . 3.—
četrt leta 1-50
Posamične številke stanejo 6 kr.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v «Goriški Tiskarni» A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez dopolne naročnine se ne oziramo.

«PRIMOREC» izhaja neodvisno od «Soče» trikrat mesečno in stane vse leto gld. 1-20.

«Soča» in «Primorec» se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolski ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Večerno izdanje).

Uredništvo in odpravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v II. nadst. zadej. — Urednik sprejema stranke vsak dan od 11. do 12. ure popoldne.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnisti.

Neplačanih pisem ne sprejema ne uredništvo ne upravnništvo.

Oglaš in poslanice

se računajo po pet-črtah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

«Goriška Tiskarna» A. Gabršček tiska in zalaga razen «Soče» in «Primorca» še «Slovansko knjižnico», katera izhaja mesečno v snopiščih obsežnih 5 do 6 pol ter stane vsako leto 1 gld. 80 kr. — Oglasi v «Slov. knjižnici» se računajo po 20 kr. pet-črtica.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

Bog in narod!

«Gor. Tiskarna» A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Naročnikom in čitateljem.

S 104. številko dokonča «Soča» svoj 28. tečaj. Do konca 27. letnika je bila le skromen tednik, ki nikakor ni več zadoščal potrebam takoj probujene dežele, kakor je naša Goriška. Zategadel smo začeli letos izdajati «Sočo» po 2 krat na teden, a cenno smo povišali le za gld. 1-60. Izdatki so se nam s tem podvojili, dokler pa ne. Število naročnikov je sicer naraslo, da bi «Soča» prav lahko izhajala z dosedanjo naročnino, ako bi vsi redno plačevali. Na sploh opazujemo pri vseh podjetjih naše tiskarne, kakor tudi pri tiskarji sami, da ljudje sicer pridno naročajo vse možne reči, toda veliko jih je, ki se potem ne zmislijo, da treba tudi plačati; vsi opomini, čisto tudi od odvetnika, so brezuspešni. Kedar pa tega ali onega nemarneža le prisilimo, da plača, tedaj pa je jeza gotova in rak-avana, katero ho treba ozdraviti! — Zategadel prosimo v prvi vrsti vse naročnike: Ako kaj naročite, ako katerikoli list dobivate in čitate, tedaj ga tudi redno plačujte! Ako kakega lista ne marate, ga ni treba na pošti sprejemati, pošta ga že vrne! — Počno plačevanje bi bilo nam še v točno podporo. Danes imamo po malih zneskih med ljudmi nad 6000 gld., ki bi bili za vsa naša podjetja velika podpora. Z naprej bomo bolj strogi!

Čim več je naročnikov, tim več lahko dobé za isti denar! Pri časopisih je reč tako: prvi tisi oči iztisijo jako drag, vsi nadaljnji pa stanejo razmeroma prav malo. Naj bi naši naročniki torej delovali med znanci in prijatelji na to, da se pomnoži njih število. — Ako se pomnoži število naročnikov vsaj za 500, bo izhajala «Soča» — ko odpravijo kolek — za isto ceno po 3 krat na teden.

V letu 1899. pa bo izhajala «Soča» po 2 krat na teden za

6 gld.

na leto. Prosimo torej vse stare naroč-

nike, da bi čim prej doposlali naročnino za prihodnje leto. One, ki so kaj dolžni, prosimo še posebe, naj prav gotovo takoj izpolnijo svojo dolžnost, ker sicer jim to ustavimo, plačati pa bodo morali takó ali takó!! Z ozirom na to pa, da je netočnih plačevalcev mnogo, prosimo bolj premožne in vestne naročnike: naj pošljejo naročnino za celo leto naprej. S tem nam jako priskočijo na pomoč!

Slovečki roman «Ben-Bur» nam je pridobil letos mnogo čitateljev. Ta roman izide takoj v novem letu v posebni lični knjigi «Svetovne knjižnice». Cena gld. 1-20.

Za prihodnje leto imamo pa pripravljeno dovršen prevod slovečega italijanskega romana «Marco Visconti», ki je po vrednosti tretji v vsej italijanski književnosti. Napisal ga je slavljani Tommaso Grossi. Ta roman tudi izide v posebni knjigi.

Da bomo tudi na njih vršili svojo dolžnost, o tem so lahko prepričani gg. čitatelji iz dosedanega delovanja. Kakor doslej, takó bomo z naprej neodvisni na vse strani, odločni v borbi za vsestranski blagor slovenskega naroda, brezobzirni proti spletkarenjem birokracije in naših narodnih nasprotnikov, pripravljani vsakih na vsakokovrstna preganjanja, kakoršnih je bilo doslej že veliko, a se jih nismo nikdar prestrašili. V tem znamenju zmagamo!

Ob sklepu leta se moramo pa še posebe spomniti premnogih prijateljev, sotrudnikov, dopisnikov, ki so nam šli na rokove, pisanih v priloge predelski železnici. Na liste se je oglasil tudi neki člankar, ki se je

Še nekoliko o železniški črti: Predel-Ture.

Letos smo priobčili že celo vrsto člankov, pisanih v priloge predelski železnici. Na liste se je oglasil tudi neki člankar, ki se je

storil — pa bi tvoja ljubezen, moja hči, ne bila zama. Moč bogastva je velika.

«Ko bi bil to storil, moj oče, bi bilo še huje za-me; takrat bi postala nevredna njegovega pogleda, in ne mogla bi se ponasati s teboj. Toda dovolj o tem! Čitajva rajši to pismo.»

«Čez trenutek. V tvoj prid moram ti povedati žalostno resnico. Ne moti se, hči! Njegovo srce pripada drugi.»

«Jaz vem to,» odvrne ona mirno.

«Egiptanka ga ima v svoji mreži. Ona se odlikuje z zvijačo, ki je lastna temu narodu in z lepoto, s katero je, kakor na limanice, zvalila egipčanka. Toda v roj se nahaja še drugi znak egipčanskega nedeja: manjka jej povsem srca. Hči, ki ne spoštuje očeta, prinese nesrečo v hišo svojega moža.»

«Kaj misliš s tem?»

«Baltazar je videl čudne reči, in kot pogan je nadarjen z nenavadnim razumom, veliko vero, toda ona se norčuje iz nje. Slišal sem, kako je govorila večeraj: «Norost se odpušča mladenškim letom, toda starosti se spusti na mladenškim; ako te starosti se stari ljudje dolžni umreti.» To so bile okrutne besede, dostojne Rimljanke. Ti, Estera, ti bi jih ne izgovorila, ko bi postala tudi povsem otročja. Tvoja mati je bila Izraelka.»

potegoval za bohinsko črto proti predelski. Da smo dali prostora javnemu mnenju o nameravani novi zvezi Trsta z notranjimi deželami, smo priobčili tudi članke, pisane proti predelski železnici; povdarjali pa smo, da mi smo predelci, kakor so tudi vsi Goričani z malimi izjemami.

Sedaj smo dobili od odličnega moža v priloge predelski črti še nekaj podatkov, katere porabljam danes.

Rimljani so bili pravi večaki, kar se liče gradnja cest, ali predno so začeli graditi kako cesto, so tudi dobro preudarili, kod naj ista pelje, da bo željena zveza ugodna v vsakem pogledu. Po tem pa v današnjem času, ko so začeli graditi železnice, žal, se niso povsodi ravnali tako, kakor bi bilo potrebno, in marsikatera železnica teče po takih krajih, ob katerih bi Rimljani gotovo ne bili napravili nikake zvezne črte. Zato pa so se se povsodi kesali, ako niso gradili železnice ob onih progah, kakor so vodile rimske ceste. Pogledimo le na južno železnico! Na Krasu, kajder divja burja in preobrača železniške vozove, gotovo voznja ni prikladna; z burjo pa pridejo zameti. Od Ljubljane do Celja so usadi; nevarnost preli na nekaterih mestih, da usad napravi nesrečo na mimo drdajočem vlaklu!

Vsega takega pa ob onih progah, koder so vodile rimske ceste, po navadi ne dobimo, in to nam mislamo, da ne storé nič napačnega, ako nameravamo železniško zvezo zgradijo čez Predel. Znano je, da je rimska vojska cesta vodila iz Čedadu skozi Kobarid in Bolec, čez Predel v Beljak. No, tudi zadnja desetletja se je govorilo in pisalo mnogo v priloge predelski železnici, in ta je imela prav vroče pristase še takrat, ko se o bohinski nikomur še sanjalo ni; dokaz temu je stari kolodvor na Trbižu. Če bi ne bili Italijani svoj čas preslepili avstrijske vlade, bi bila tudi predelska železnica prej stekla, nego pontabeljska.

Člankar, ki je pobijal predelso črto v priloge bohinski, je navedel tudi nekaj rečij, katere treba ali ovreči, popraviti ali pojasniti.

Tako ga moramo vprašati: Kedo pa je še kedaj slišal, da zgradijo predelso železnico po trnovskem in srpenškem klanecu? Tako pametni menda so že inženirji, da jej

S solznimi očmi ga je objela okrog vratu, govoreča:

«Jaz sem pravcava hči svoje matere.»
«In moj otrok, ki mi je tako drag, kakor je bil drag tempelj Salomonu.»

Čez trenutek molčanja je nadaljeval, pritiskajoč jo k sebi.

«Ne žaluj, da ta, katerega ljubiš, vzame za ženo zalo Egiptanko. Misel njegova se bo s tugo in žalostjo obračala k tebi, kadar spozna, da je bil samo orodje v njenih rokah v dosego častiteljnih njenih težej. Ta cilj pa je — Rim. Ona vidi v njem sina Arija duumvira, ne pa Hura, Jeruzalemskega kneza.»

Na Esterinem licu se je pojavil velik nemir.

«Reši ga, oče, dokler je še čas!» je prosila.

Simonides se bridko nasmehne ter reče: «Mogoče je rešiti človeka, kadar se potaplja, toda, kadar je zaljubljen — nikdar!»

«Imaš vendar upliv do njega. Zapuščen je, in kdo drugi naj ga svari, ako ne ti? Tvoja dolžnost je, povedati mu, da je to zlobna ženska, ki ga ni vredna.»

«Ko bi to storil, ki ga ni vredna.»
«Oprostili ga iz krože, kaj ti pridobis s tem? Gotovo nič. Suženj sem, kakor so bili moji predniki od pokolenja do pokolenja; vendar bi mu ne mogel reči: «Glej, gospod,

naredé položeno progo ob Soči, če ze ne na desnem, pa vsaj na levem bregu. Soča pade od Žage do kobarškega mostu za 130 km.; ker je pa poslednji 31 m visok, bi znašal strmec železnice le 110 m na 15 km. dolgi poti, torej ne 12°/₁₀₀, nego le 6°/₁₀₀. Če bi prenašala bohinska železnica strmine 14—20°/₁₀₀ med Sv. Lucijo in Bohinjem, jih bo gotovo tudi predelska med Bolec in Logom.

Predelski predor bi bil le 3 km. dolg, tudi če ga naredé prav od Rabeljskega jezera do Spodnjega Loga; kaj pa baški? In dalje, kaj pa Sava med Bledom in Jesenicami (odnosno Lescami), ali je njena široka in strma strana tako lahko premostljiva? Potem pa še drugi predor pod Ljubljem!

Kako se strinjata: Solnog: Beljak-Rož-Ljubelj z najkrajšo črto: Prolog: Grad-Trst? Železnica čez Ture bi menda tekla vendar iz Lenda mimo Vel. Gloknerja po belanski in gorenjedravski dolini v Beljak, ki je v trgovini imenitnejše mesto od Celovca. Če je pa še potrebna železnica iz Celovca v Trzič in Kranj, naj se le gradi; za njo bosta iz Kranja koroska in kranskega dežela (zlasti Ljubljana) poprej glasovali, kakor pa za zveriznostezno črto: Beljak-Ljubelj-Jesenice-Bled-Bohinj-Sv. Lucija. Ta črta je najbolj pri srečju kranjskim Nemcem, baronu Bornu in zlasti Balohovemu Jožefu (baronu Šveglu), ki bi rad izpeljal železnico pred prag svojega gradiča. Prebivalci baške doline pa niso za njo nič uneti; oni bi se zadovoljili, če bi jim zgradili dobro vozno cesto od Sv. Lucije v Podbrdo in dalje čez Petrovobrdo na Kranjsko!

Člankar v priloge bohinski železnici je govoril nekaj o «Mrzlem studencu», toda tega ni, nego je le «Mrzla voda», kar naj si blagovolji zapomniti, ker se je posmehoval onemu, ki je zamenjal Klovže s «Klavzo».

Čez Predel vodi v istini «pot v nebesa», ker vsako leto roma brez števila pobožnikov na Sv. Višarje, ki bi se prav radi vozili po železnici. In koliko je turistov, ki veliko rajši obiskujejo te kraje, kot pa zares «pusto» dolino od Bleda do Bohinja!

Gledé združenja koroskih Slovencev s kranjskimi je omeniti, da najpotrebnejše take združevalne proge že obstoje, a se njih upliv

ta moja hči je zalosa od Egiptanke, a tudi ljubi te bolj odkritosrečno in goreče. Leta svobode so vlije v moje srce ponos. Poprej bi mi jezik okamenel v ustih, predno bi izrekel take besede. Ne, na očake, ne! Kajsi se s teboj vred vležem v grob, poleg tvoje matere.»

Estera zarudi sramote.

«Nisi me razumel, oče, je dejala. Tudi jaz bi se rajši vlegla k večnemu počitku, nego da bi mu ti v reki . . . Da sem se drznila, ljubiti ga, uprav radel tega hočem biti vredna njegovega spoštovanja. Toda dovoli mi prečitati to pismo,» je prosila, hotéča končati kočljivi razgovor.

«Čitaj,» reče jej.

Ben-Hur je pisal naslednje:

8. Nizana.

Na poti iz Galileje v Jeruzalem. «Nazarenc gre tudi v Sveto mesto, a za njim, toda brez njegove vednosti, ves legijon mojih ljudij. Drugi legijon nam sledi v gotovi oddaljenosti. Ker se bliža Velikonočni praznik, se nihče ne čudi temu navalu. Podavši se na pot, je dejal mož iz Nazareta: «Moram iti v Jeruzalem, da se izpolni vse, kar so o meni povedali preroki.»

Konec našega pričakovanja se bliža. Mir s teboj, Simonides!»

Ben-Hur.

BEN-HUR.

Roman iz časov Kristusovih.
ANGLEŠKI SPISAL LUDVIK WALLACE
Prevaj. Podravske.
(Drugi zvezek).

(Dalje).

OSMA KNJIGA.

«Čitaj,» je rekel, gledajoč jo otožno in nemirno. «Saj veš, kakor vidim, od koga je to pismo.»

«Da, vem . . . od našega gospodarja.»
Njena zbeganost in rudečica nista usli pozornosti Simonidesovega očesa.

«Ti ga ljubiš, Estera?» je vprašal.

«Da,» odvrne ona naravnost.

«Ali pa vedno, tako velika je ta norost?»

«Trudila sem se, oče, ne misliti nanj; to je, ne misliti drugače, kakor služabnica na svojega gospodarja, toda . . . ne morem.»

«Revna deklica! Takšna je bila tudi tvoja mati,» je dejal ter se zamislil.

Iz tega samišljenosti ga zdrami šelest razvijajočega se papirja. Čez trenutek je nadaljeval z veliko grenkoto:

«Odpusti mi, o Bog, da sramotim navdihnenje, katero si mi poslal; toda ko bi bil obranil vse imetje — in lahko bi bil to

prav čisto nič ne pozna. Koroska je in ostane ločena od Kranjske, kakor tudi ostane ločena od Goriske. Tisti pa, ki se bojé čez Predel nemškega upliva na Gorisko, naj le pomislijo, kaj je že sedaj pred železnico v Trzihu in v turističnem hotelu ob bohinskem jezeru! Nemški valovi pljuska'ob ob slovensko skaio, a se notežo razbiti. — — —

Iz Trbiža do Rablja je železnica zagotovljena, a od sv. Lucije hočejo napraviti stransko progo čez Tolmin v Kobarid, kar je neobhodno potrebno; drugače pojde trgovina še vedno na Čedad, mesto na Gorico. Kaj ostane torej še od Kobarida do Rablja? Celih 41-2 km. (po sedanji cesti) in ta malenkost naj bi prepredila predelsko železnico?!

Dalje hvala Bogu, da so opustili blizkost italijanske meje, ker vendar vedó, da je Kanal le 3-8 km. (zračne črte) od italijanske meje, Tolmin, Kobarid in Žaga 4-6 km., a sv. Lucija 6-2 km.!

Kar se tiče končno „pristašev“ predelske železnice, pa zares nismo v skrbeh. Rabelj, Bolec, Žaga, Srpenica, Kobarid so obljubljeni kraji z obrtnim prebivalstvom. G. Jonko n. pr. prevaža. več čez Predel, kakor bi vsa baška dolina spravila k sv. Luciji!

Ti in drugi podatki, objavljeni svoj čas v posebnih člankih v našem listu, govore vsi v prilog predelski železnici in marsikdo je prepričan o tem, da predelska črta ima prednost v vsakem pogledu pre vsemi drugimi.

No, kljubu temu so bili v zadnjem času zopet pojavi v državnem zboru, ki pričajo, da predelske železnice najbrže nikdar ne bo! Gotovega seveda še ni nič, in za to smemo vendar le še upati, da se nazori spremené ter da dajo tudi naši deželi kaj, ne samo drugim. — — —

DOPISI.

Iz Gorice. — (Nove orglje). — Koncem meseca okt. t. l. sta postavila slavnostna orgljarja, brata Zupana iz Kamnegorice na Gorenjskem, krasne in mogočne orglje na dva manuala s popolnim pedalom v dekanijsko cerkev v Črničah s sledečo dispozicijo:

Zgornji stroj (Piano).
I Geigenprincipal 8'. II. Lieblich, Gedackt 8'. III. Salicional 8'. IV. Unda maris 8'. V. Flauto traverso 4'.
Spodnji stroj (Forte).
VI. Bourdun 16'. VII. Principal 8'. VIII. Hohlfloete 8'. IX. Ganiba 8'. X. Octav 4'. XI. Rausch Quinte 2½. — 3-4'. XII. Mixtur 2½. — 3-4'. XIII. Subbass 16'. XIV. Octavbass 8'. XV. Pedal Coppel I m. XVI. Pedal Coppel II m. XVII. Suboctavcoppel. XVIII. Manual Coppel. XIX. Piano. XX. Forte.

Vsak spremen teh izglednih orgelj je zares to, kar kaže ime; zato je nemogoče, dati prednost posamnim spremenom. Omenim le „Geigenprincipal“, ki tako varljivo posnema godala; „Principal“ s krepkim, močnim glasom. „Unda maris“ je nenavadno močan spremen in prav zato provzročuje v raznih spremenskih kombinacijah kaj prijetno, divno valovanje glasov. Glas orgelj je jako polz, ker je v manualih celo 7 spremenov

Estera je dala pismo očetu, topeča se v grenkih solzah.

V pismu ni bilo niti opombe o njej, niti pozdravljenja. Vendar bi bil lahko dodal: „mir s teboj in s tvojimi.“ Prvočrat je izraelska deklica spoznala, kaj je ljubosumnost. „Osmi dan,“ je rekel Simonides, „osmi in kateri pa je danes?“

„Deveti.“

„Torej morajo biti že v Betaniji.“

„A zvečer bodo gotovo tukaj.“

„Nemara. Jutri imamo praznik presnih kruhov. Naš gospodar in Nazarenc ga hočeta brezdvomo obhajati v Svetem mestu. Torej bodo naše oči videle oba.“

V tem hipu so služabniki prinesli vodo in vino, ob enem se je prikazala na strehi tudi Iras.

Esteri se Egiptanka še nikdar ni videla tako močno lepa. Oviča je bila kakor v megli v lahke tkanine. Njeno čelo, vrat in roke so se lesketale v sjajnih dragotinah.

Vse njeno bitje je duhtelo veselja, Ponosna na samo sebe, je šla s krepkimi koraki.

Estera je pri pogledu na njo strepetala ter se stisnila k očetu.

„Mir tebi, Simonides, in tebi, mična Estera, mir bodi z vama!“ je rekla prijazno. „Spominjaš me, častivredni stavec, perzijskih magov, ki stopajo na strehe svojih svetišč,

na 8' in 1 celó na 16'. Nisem sicer prijatelj vriskajočih mikstur, a priznati moram, da sta spremena „Rausch Quinte“ in „Mixtur“ polnodonečim orgljam potrebna za glasovni lesk. Pedal je krepak, močan inplemenitega značaja; vse orglje na splošno pa so jasne in čiste intonacije. Igralnik je spredaj; manual ima 54, pedal po 27 glasov; vsak spremen je cel.

Sapnica je na stožke; mehanizem (na abstrakte) je trajen in močan; vsi spremen razven pedala so iz močnega angleškega cina: nizki glasovi, ki so pri drugih orgljah namješteni z lesenimi piščali, so iz pocinjena cinka (odlikovana iznajdba) g. Ivana Zupana. Mehovje deluje izborno; igranje pa je lahko, kakor na klavirji; piščali odgovarjajo hipoma tako precizno, da je možno igrati na te orglje celo najnovejšega sistema; stavljené so po načelih, odobrenih na dunajskem kongresu po svetovnoznanih orgljarjih in umetnikih. Pedal je postavljen pravilno tja, kamor težijo prosto viseče noge. Smešno je torej, da je strokovnjak (sic!) „iz dežele makaronev“ ostro kritikoval lego pedala ter ga menda hotel imeti postavljenega tako, da bi ga zamogel z nosom igrati! Orglje pa so tudi v vseh delih jako elegantne in so najlepši kiné zale cerkve; prospekt je vkusno na 5 delov simetrično razpostavljen. Spremeni za petje, od najnežnejšega (piano) do moči skupnega ljudskega petja se izbirajo čudovito naglo; skupna sila polnodonečih orgelj pa je pripravna v proizvajanje najsilnejših orgeljskih skladb. (Concertorgel).

Cena orgljam je primeroma z drugimi jako nizka, kar je mogoče le za to, ker 1. stanujeta mojstra na deželi, kjer so delavne moči ceneje, kakor v mestih. 2. ker imata v bližini najboljši in primeroma nizke cehe les in 3. ker delata z dragimi stroji, kakoršnih nima nobeden drugi slovenski orgljar. Preč. cerkvenim predstojništvom in slavnim občinam pa svetujem iz najboljšega namena: „Wozu in die Ferne schweifen, das Gute liegt so nah.“

Danilo Fajgelj m. p.

Domače in razne novice.

Imenovanja. — Poštni oficijali Guido Rota, Anton Šimek in Ludovik Gustrin v Trstu, potem Rafael Budau in Josip Scolaris v Gorici so imenovani višimi poštnimi oficijali. Poštnimi oficijali so imenovani sledeči asistenti: Berger Franc, Lin Josip, Susteršič Henrik, Wisjan Leopold, Pellegrini Camillo, Mitri Hugo, Sellan Ferd., Schmutz Franc, Debelak Ivan v Trstu; Dietz Anton v Gorici.

Novoletna odkupila. — V zmislu naših pozivov so darovali:

„Goriška tiskarna“ A. Gabršček v Gorici in „Narodna tiskarna“ A. Gabršček v Pulju izplačata: „Šolskemu Domu“ v Gorici 100 K, „Družbi sv. Cirila in Metoda za Istro 100 K, „Naši Straži“ v Ljubljani 200 K.

Za „Šolski dom“ darovali: Konjedic & Zajec v Gorici 10 gl. — Anton Leban, naduč. v Komnu 1 gl. — Matko Kante v Sezani 5 gl.

Kopač Jernej, svečar v Gorici 10 K. za „Šolski Dom“, (nam izročeno) 10 K. za

da se z molitvijo poslavljajo od zapadajočega solnca. Ako ti je ta obred neznan, dovoli mi poklicati mojega očeta, on ti to pojasni. Magi so namreč bili njegovi učitelji.“

„Lepa Egiptanka,“ odvrne trgovec resno „tvoj oče je razumen človek in ne vzel bi mi za zlo, ko bi slišal od mene, da ta nauk je najposlednejša betvica njegove modrosti. Iras se je prezirljivo nasmehnila.

„Ako že imamo govoriti z jezikom modroslovcev, pa rečem: kjer je manjši del, tam mora biti tudi večji. Dovoli mi vprašati: kaj smatraš za oni večji del modrosti mojega očeta?“

Simonides jo strogo pogleda.

„Prava modrost se razodeva v poznanju Boga, in nihče je bržkone nima v lasti v večji meri, nihče je ne kaže lepše z besedo in dejanjem, nego tvoj oče Baltazar.“

Egiptanka, razžaljena s temi besedami, se obrne k Esteri.

„Ta, ki ima na milijone blaga in denarja ter ogromno število brodovja, ne more razumeti, v čem slabe ženske, kakor sve midve, nahajamo zabavo. Prepustiva ga resnobnim mislim. Tam, pri ograji, se bova lože svobodnejše razgovarjali.“

A ko je odšla na drugi konec narožnika, je objela izraelsko deklico krog pasu ter rekla:

„Ali si bila kedaj v Rimu?“

Alojzijevišče, 10 K. za „Kat. slov delavsko društvo“, 10 K. za družbo sv. „Cirila in Metoda“ za Istro.

Deželni zbor goriški se torej snide jutri. Kakor čujemo, vsiopijo tudi slovenski poslanci. To je znamenje, da se je moralo nekaj zgoditi, kar je pravilo poslance k vstopu, in znamenje, da se utegne marsikaj spremeniti, ako bo vlada hotela priliskati na pravi strani! Zagotovljeno pa še nikakor ni, da se napravi konec krivicam. V koliko se to morda zgodi, pokažejo dejanja bližnje prihodnosti. Če teh ne bo, če ostanemo pri starem, bo to znamenje, da so nasprotniki zopet na površju, v čemer pa Slovencev ne zadene krivda. Za sedaj glejmo, kako se bodo reči razvijale....

Slovenske trobojnice ni videl. — Neko piše v „Corrieru“, da je tudi bil l. 1848. v „narodni straži“, a ni videl slovenske trobojnice. Tudi l. 1882. jih ni videl na Rojčah! — Kaj nam pripoveduje, česa on ni videl?! Imel je pač oči v mehu ali pa — ga zraven ni bilo! Trobojnico l. 1848. hrani Čitalnica v Solkanu! — L. 1882. jih je bilo na Rojčah prav veliko, kakor ob vsaki svatani priliki.

Nov italijanski jezik-oslovec. — Veliko smeja je vzbudil v predzadnjem „Corrieru“ neki jezikoslovec, ki dokazuje, da Podgora je — latinskega izvora. — Podgora je okrajšana Ponte-di-gora. Gora je vodotok, kakoršne delajo za napeljavo vode po travnikih, za mlince itd.; pont znači most, torej: Pont-di-gora — Podgora. Zato svetuje, naj Lahi opuste tudi novoskovanko Piedimonte in naj se vrnejo k prvotni Pont-di-gora. Srečen pot! — Tudi takih cepev rodi italijansko solnce! — Podgora je sicer pri Gorici „pod goro“, no takih in podobnih imen je še drugod med Slovenci in Slovani, kakor je Gorice nad sto! — Taka jezik-oslovstva morejo cvesti le med našimi Lahy!

„Eco del Litorale“ v narodnih vprašanjih dosledno caplja za lahomi in framasoni, kakor don Zanetti v državnem zboru. Tudi proti hrvaškemu gimnaziju pisari njen dopisnik iz Trsta povsem enako, kakor „Piccolo“, „Indipendente“, „Corriere“, „Sentinella“ itd. Pravi, da hrvaška gimnazija v Pazinu je izzivanje italijanstva, je žaljenje „italijanskega mesta Pazina“ itd. Ali bi ne bila tudi vsa Kranjska po koncu, modruje dalje, ako bi nameravali ustanoviti italijansko gimnazijo v — Ljubljani? Kaj naj rečemo tej primeri? Ali je bolj smešna ali bolj lopovska? Morda oboje skupaj! Toda oboje ne dela časti prečastiti gospodi, ki je združena za „Eco del Litorale“!

Regulacija plač goriških učiteljev. — Pod tem zaglavjem piše „Slov. Narod“ dne 21. t. m.: Poroča se nam, da je vlada posredovanjem „Slovenske krščansko-narodne zveze“ objubilala, podpirati prizadevanja goriških slovenskih poslancev, da se ustanovi šolski zalog za Goriško in Gradišansko in da je vlada pridobila goriškega knez nadškofa, da pojde v deželni zbor, in da bo glasoval za šolski zalog. — Če je to istina, svetujemo goriškim dež. poslancem, da naj takoj izdelajo dotični zakonski načrt, in da ga naj koj v prvi seji vložé, da se stvar na ta ali oni način ne zavleče.

Zopet „Wichtigmachelei!“ S svojim svetom naj preljubi „Slov. Narod“ le lepó doma ostane, goriški dež. poslanci hodijo svojo pot, katero smatrajo za pravo, ker je slovenski narod na Goriškem na njihovi strani, in ne potrebujejo prav nič „Narodovega“ svéta! Če so kaj izposlovali pri vladi, že vedo sami brez „Narodovih“ veleprijaznih svetov, kako jim je postopati gledé na nastopno zasedanje

„Ne,“ odvrne Estera.

„Ali si ne zeliš videti to veličastno mesto?“

„Ne.“

„Oh! kako slabo še poznaš svet! Mladič brez perja v lastavičjem gnezdu ni videl manj sveta od tebe!“ se je zasmejala na pol prezirljivo, na pol pomilovalno.

Toda zagledavši zbeganost na Esterinem licu, je nadaljevala.

„Kaj znovič? Radi tega se ti ni treba jeziti na-me. Saj sem se samo šalila. Da se spoprijaznivi, povem ti nekaj, česar bi ne povedala, ko bi me celo sam Indra to vprašal ter bi mi daroval v zameno najzlaši lotus iz Nila.“

In sklonivši se, je zasepetala:

„Pričakovani Kralj se bliža in v kratkem ga zagledamo.“

Estera je začudena dvignila oči.

„Nazarenc,“ je nadaljevala, „o katerem naši očetje pripovedujejo tako mnogo, in radi katerega si Ben-Hur prizadeva toliko truda in stroškov, Nazarenc dospe semkaj jutri...“

Nakrat, obrnivši se k židovki, hoteča jo presenetiti iznenadoma, je dodala:

„A Ben-Hur dospe še nocoj zvečer.“ Izraelska deklica si je prizadevala skriti svoje ganutje. Toda zaman. Izdala jako je rudečica, ki je pobarvala z navalom krvi njeno

dež. zbora, če pa niso nič dosegli, pa tudi vedo, kaj storé.

Svetovati: pojditе noter pa vložite načrt zakona o dež. šolskem zalogu, kaj takega zna svetovati vsak cepc! Delati za kulisami z naporom, s taktiko, to pa je čisto kaj drugega! In ali ni naravnost razžaljivo za poslance, če so se pogajali, denimo, za kako reč tajno in vstrajno, toda ne ropotaje, pa bi jim potem, kadar bi se ista reč imela skoro uresničiti, kdo svetoval: Alo, pojditе, pa storite to in to!? — Tak klepetec zasluži prav pošteno zausnico.

„Slovenski Narod“ je s svojim neumeslnim, zviti in zlobnim pisarenjem v poslednjem času izgubil vs pravico, soditi o goriških razmerah, ker je le v motni vodi ribaril!

Pokazal je popolno nepoznanje naših razmer, bil pa mojster v podtikanju, zabavljanju, zavijanju itd., kar je še nečednostij, ki so pa pri „Slov. Nar.“ postale že čednosti!

Svetov od takega „Confusionsratlja“ kakor je „Slov. Narod“ — Goričani na sploh ne potrebujemo!

„Ravnopravno“ uradovanje. — Iz Gabrijla pri Ajdovščini nam piše prijatelj: „Tu Vam pošljem v prilogi en izvod nemško-italijanskih „Edictov“, katerih je sl. c. kr. davčni urad več poslal po sl. c. k. okr. glavarstvu v Gorici v našo občino Gabrije, katera je po njihovem mnenju menda kje v Kalabriji! Čuditi se moram le, da pri nas sprejemajo in delé kaj takega med občinarje, čeravno vedo, da nihče ne ume teh dveh jezikov?!

Vidi se, da dan za dnem stopamo više in više po lestvi narodne enakopravnosti in ako pojde tako dalje, homo res kmalu na vrhuncu!!

Do sedaj je ekcelenca grof Thun odgovarjal na take in slične pritožbe, „da je prišlo le po pomoti“. Od sedaj naprej, mislimo, bode pa rekel, da so ravnopravno takrat posle slov. tiskovine?!

Na vse interpelacije naših gg. poslancev, mislimo, ne bode pač vedno ednih in istih odgovorov dajal? Kaj?!

Okrajno glavarstvo v Gorici pa ravnopravnost! Križ božji! Kako, ko gospodi na Travniku ne gre iz peresa slovenska beseda. Vse drugo, tudi v kitajščini bi uradovali s Slovenci, samo v slovenščini ne!

Bog vč, kakšne so tiste odredbe ministrskega predsednika, s katerimi je naložil namestniku v Trstu, uradovati v smislu ravnopravnosti? Kaj nam koristijo odredbe, če pa jih laška gospodujoča gospoda prezira!

Izrok. — (Od c. kr. okr. glav. v Gorici). V zmislu § 14 postave o razlastitvi v napravo železnih cest z dne 18. februarja 1878 drž. zak. st. 30 se s tem obče naznanja, da črteži zemljiškega nakupa, kazala zahtevanih zemljišč in pravic kakor tudi spisek imen in stanovalšč razlazščencev, podani od koncesionarjev za zgradbo lokalne železnice od Gorice do Ajdovščine zaradi politiskega obhoda, ki zadeva katastralne občine Kamnje, Vel. Zablje, Dobravlje, Sv. Križ in Ajdovščina, bodo razplošeni od 21. t. m. vstevši do 4. januarja 1899 v pregled v dotični občinski pisarni. — Politiški obhod začne dne 15. januarja 1899.

Ljubeznosti „iz učiteljskih krogov“. — Nekateri razsajajo ropotajo dalje v ljubljanskih časopisih. Kakó ti gospodje „znajo“, evo dopis iz zadnjega „Učiteljskega Tovariša“. Priobčimo ga doslovno, ker „U. T.“ pri nas redko kdo čita, da bodo naši ljublje videli, kakošna vrsta učiteljev je začela pri nas nositi veliki zvonec v imenu — vsega (!!) učiteljstva. Dopis slove doslovno:

„Z Goriškega. Volka so klicali, zdaj se pa res boje, da bi utegnili priti, četudi

lice in vrat. Pobesila je oči, in tu ni videla zlobnega izraza, ki se je pokazal na zalem obrazu njene tekmovalke.

„Glej!“ je dejala, „tu je njegova obljuba in vzela je izza pasa zavoj pergamenta. „Raduj se z menoj, moja prijateljica! Vidivi ga čez par ur... Nad reko Tiber stoji hiša — pravcata kraljeva palača — katero mi je podaril. Biti v njej gospa, to pomeni...“

Odmev urnih korakov je doletel do nje z ulice. Egiptanka se pripogne čez ograjo.

„Hvala bodi tebi Izis! To je on, Ben-Hur,“ je zaklicala zaploskavši veselo z rokami. „Da, prihaja uprav v trenutku, ko najbolj mislim nanj. Bržkone ni bogov, ako ni to dobri „o men,“ kakor pravijo Rimljani. Poljubi me v znamenje, da se raduješ z menoj.“

Tega je bilo konečno preveč. Deklici so zagorela lica od razburjenosti, skipela je v njej jeza, kakoršne se ni okušala nikdar doslej.

Mari ni bilo že dovolj tega, da ni smela misliti na tako vneto ljubljenega mladeniča? Ali je še treba, da jej zmagujoča tekmovalka košato pripoveduje o njegovi ljubezni do nje, o sijajnih obljubah, kakoršne jej je delal? Njej, rojeni v službi, ni posvetil nikakega spomina, — ta pa se je hvalila z njegovim pismom, dajoča jej misliti, kako sladke besede je obsegalo. (Dalje pride.)

ni bilo o njem ne sluha ne duha. Naš boj je trd boj, ker nimamo proti sebi le poštenega nasprotnika, ampak tudi zvičajnega, lažljivo obrekujega sovražnika. Bivši tovariš, nekdanji učitelj, učiteljski „prijatelj“, je uporabil proti nam najpoglejše sredstvo, katero zamore rabili le kaka podla duša; podtaknil nam je izdajalske namene, o katerih se nam še sanjalo nikdar ni. Ponoti se mu je nekaj sanjalo in hajd, udaril je na veliki zvon: volk gre! Videl ga je v sanjah, v svoji zlobni domišljiji. In s takim človečetom se imamo bojevati. Žalostno, a resnično. Poleg tega najzlobnejšega namena se je uporabilo še drugo nepošteno sredstvo. Od našega političnega društva „Sloge“ se je pisalo vplivnejšim našim slovenskim listom, da bi zaprli svoje predale učiteljem z namenom, da bi se branili ne mogli. Med časopisi, kateri so bili tako pošteni, da niso poslušali zlobnega glasu, je vrli „Slovenski Narod“, kateri je tudi obelodanil zloben naklep in spravil tako to zadevo kolikor toliko na čisto. Zdi se nam, da je imel glavno vlogo pri tem nepoštenem poslu zopet naš bivši tovariš! „Primorski List“, ki sicer nima z nami zveze, je pošteno nekoliko pojasnil zadevo, rekoč, da poslanci nimajo z zlobnimi napadi v „Soči“ ožje zveze, ampak da je urednik napadal, sumičil, obrekoval in šuntal kar na svojo roko. „Primorskemu Listu“ smo hvaležni za pojasnilo. Pokazalo se je zopet, da je boljši pošten nasprotnik kakor hinavski, zlobni „prijatelj“. „Soča“ pa vzdržuje svojo trditve, da je napadala in se bojevala proti nam — soglasno z našimi glavnimi politiki — poslanci. Prosimo, natočite nam čistega vina! Resnica je Bogu in tudi nam učiteljem sveta. Torej prosimo lepo: na dan a golo resnico!

In končno je prišel na vrsto primorski Slovenec, kateri vam svetuje, gospod urednik, da bi prenehali. Lojalno ste mu odgovorili v listnici, da bo preneha takrat, ko se reši pereče naše vprašanje za nas ugodno. Nam gre za kruh, in dokler tedaj ne dobimo našemu stanu primernega hleba, ne moremo nehati. Tega dajte nam, pa mirna Bosna; sicer pa bo boj. Zmagati, ali poginiti; poginiti, ali zmagati! Vsak izgovor je piškav. Radovedni smo, ali ni dotični primorski Slovenec iz vrste onih, kateri bi nam radi usta zaprli s praznimi besedami.

Usiljuje se nam mnenje, da je imel dotičnik svojo vplivno roko tudi pri „Soči“, da je vplival na pisma iz „Sloge“ do slovenskih listov, da bi nam zaprli vrata. Ker se nam tam ni posrečilo, da bi bil dosegel svoj namen ter potlačil naše vprašanje, se je poslužil zdaj druge poti; obrnil se je s prijazenim pismom do Vas, gospod urednik, da bi prenehali. Tudi to ni prav! Dotičnik naj bi rajši zastavil svoj vpliv, da spravi naše vprašanje v pravi tir, po katerem mora priti v najkrajšem času do rešitve. Ako hoče potolažiti učiteljsko, naj se potruditi k prihodnjemu zborovanju ter naj tam pove, kako se bo rešilo naše vprašanje. Sicer pa lahko prime za pero ter pove, recimo, v „Učit. Tovaršu“, kako meni z našim stanjem. Vplivati na to, da bi se nam vrata zaprla, je prazno delo. Uverjen naj bude, da ako bi nam sedanji listi vsi obrnili hrbet, s tem bi ne bilo nič storjenega, pač pa bi dobili drug list, tudi nov list, v katerem bi nadaljevali boj.

Našemu boju, ki je bolj za življenje, stanu primerno, pošteno življenje, bode konec, ko nam daste, kar nam gre po boji in drzavnoslojski postavi; nikakor pa ne ustavite boja našega, ampak se bolj ga razvnamete, ako nas bodele sumičili, obrekovali, zasramovali, šuntali narod proti nam ter nam poskušali zapreti vrata, da bi ne mogli v širši javnosti zagovarjati več ko pravično našo stvar. Le od naših poslancev je odvisno, hočejo li, da se povrne na Gorisko — mir!.

Tako ta naš preljubeznivi učitelj. Vidi se mu, da je imel v „Slov. Narodu“ dobro solo, kakó treba radodarno razmetati naslove: podla duša, eloveče, najpoglejše sredstvo, najzlobnejši namen, nepošten posel itd. Vsak po svoje! Ein Schelm, der mehr gibt als er hat!

O poštenosti dopisnikov pa je zanimivo konstatovati to-le:

On piše, da je „Sloga“ pisala vplivnim slovenskim listom, da bi zaprli svoje predale učiteljem, da bi se branili ne mogli. „Sloga“ pa je priobčila doslovno besede, ki opozarjajo uredništva, naj bodo previdna nasproti dopisom z Goriske v obče, ki bi imeli namen: **hujskati** proti poslancem itd. — Toda ti bojevnik za „vse učiteljsko“ niso preizbirni v sredstvih; kar jim ne ugaja, vržejo stran, če tudi isti dopisnik zatrjuje malo niže: „Resnica je Bogu in tudi nam učiteljem sveta!“ — Učiteljem v obče da, temu dopisniku pa je laž, zavijanje, obrekovanje prvo in glavno sredstvo v boju, v katerem hoče ostrašiti vse vprek, da bodo iz strahu pred temi vednimi škandalizirali začeli delati — žudežev v deželnem zboru goriskem. Toda povemo mu to-le: Vsi merodajni možje so čisto hladnokrvni nasproti takim škandalom „iz učiteljskih krogov“, morete torej svobodni pisariti, kolikor vam ljubo in drago. Poslanci so odgovorni za svoje delovanje volilcem, ki prav v tem vprašanju poslancem ne bodo delali preglavice, pač pa bodo vseskozi odobrvali njih delovanje. Te hujskarije „iz učit. krogov“ ostanejo edino le neizbrisani škandal, ki je stanu v sramoto in neprecenljivo

škodo, na razvitek vprašanja o zboljšanju gmotnega stanja učiteljskega vpliva. Kar se ima zgoditi, se zgodi v kljub vsem tem učiteljskim škandalom. To v pomirjenje onega večjega števila treznih učiteljev, ki obsojajo take škanđale in se bojé, da bi utegnili imeti na to stran slabe posledice. Moralna zguba med ljudstvom je pa jako velika, in bo rasla s škandaliziranjem: Vso odgovornost zadene pestrico učiteljev, ki govoré z laž v in činu celega stanu.

Na gornji dopis bi imeli marsikaj dodati, ali zadosčaj toliko! Čitatelji naj ga dalje sami komentujejo.

Novi zvonovi za Š. Tomaž. — Kot odgovor na našo vest v 100. številki in ob jednom kot odgovor „Slov. Narodu“ smo dobili iz prijazne roke ta dopis:

„Zur Steuer der Wahrheit“ bi rekel Nemeč, se podaja tu genesis Stomažkih novih zvonov. Zgodovina je ta:

Za časa g. Ivana Crva se je napravila tu prav potrebna in tudi zelo lična cerkev, tako da pravijo nekateri, da se sme priste-vati jedni najlepših na celem Vipavskem. Ta lep hram božji pa je imel eden velik pregrešek, zakrival je popolnoma naše, majhne, komaj 8 kvint. težke zvonice, izmed katerih je bil srednji celo ubit, t. j. sleme cerkve je bilo nad zvonovico shrambo v stolpu in ni čuda, da so farani nad vasjo malo ali nič slišali zvonjenje; vaščanov nad „britihom“ pa je največ, in — ure, kar se je posebno želelo, se ni moglo nikakor na te zvonice napraviti.

Ko se je letos l. predpelnično nedeljo oznanjala dražba Stomažkega pokopališča po sl. županstvu za ceno: 1365 gld., ki naj se napravi vsled pritiska slavnega c. kr. glavarstva v Gorici, je povedal preč. g. vikarij javno v cerkvi, da občina naj prevzame sama delo pokopališča, naj da roboto in naj plača samo apno, les in zidarje in tako bo napravila lahko pokopališče in potrebni stolp; če bi pa kaj manjkalo za stolp, bode po moči vsak doplačeval, vikarij preskrbi pa sam nove zvonove. In tako se je tudi zgodilo! Stolp se je zadosta dodelal in ljudstvo je odpeljalo stare in pripeljalo nove zvonove, za nje pa ni dal noben občinar niti vinarja. Sedaj se vpraša: Kedo je naredil cerkev in zvonik? Odgovor: Žulji Stomažkih rok. Kako je pa plačal g. vikarij nove lepe zvonove? Odgovor: G. vikarij služi ob jednom uže 15 leto kot pomožni učitelj, ki ima navadno po 3 ure na dan, o postu in adventu pa po 4 ure, in zato je dobival od okrajnega š. sveta v Gorici do l. 1894. nagrado za učenje in vodstvo 180 gld. na leto — l. 1894. pa je prosil, naj se mu da kaka nagrada za minolo 10 letje, ker je opravil službo voditelja brezplačno. Prošnja so mu vslišali tako, da se mu je obljubilo dati vsako leto za preteklih 10 let več v bodoče 20 gld. na leto za vodstvo, in na leto ne 180 gld. ampak 200 gld. nagrade; to se tudi vrši že peto leto.

G. vikarij je pa vlagal to nagrado precej v začetku v hranilnico in ta je narasla iz 10 × 180 + 4 × 200 gld. v 15 letih na precejšnjo vsoto z obrestmi in zopetnimi obrestmi, in ta prihranjena, od šolskega sveta nakazana nagrada se je vzela in z njo so bili zvonovi plačani.

Kedo je tedaj plačal stolp in zvonovi Stomažke? Žuljeve roke požrtvovalnih in dobrih Stomažanov in nesebična 15 letna skrb in trud preč. g. vikarija Poljšaka v šoli. Zato naj se Stomažani veselé svojih novih lepih zvonov, ki naj doné še dolgo v čas božjo in naj oznanjéjo še poznejšim rodovom, da je bival enkrat tu požrtvovalen in dober rod Stomažki in mej njimi nič manj dobri in skrbni „Franceljnov“ gospod iz Smarij.

Tako stoji stvar, in dopisnik v „Slov. Narodu“ zdaj ve, da se je treba vsaj malce informovati o reči, o kateri se hoče pisati. Pa nekaterim je vse prav, da le dobé priliko, obregnili se ob „Sočo“ in žaliti zaslužne možje. — Druga ne rečemo nič!

Zamorec. — Prosimo vse tiste, ki imajo zamorec na deželi v službi, da blagovole prispevke, katere so nabrali, poslali nam do petka, da jih izkažemo v listu in da bo nam mogoče potem sestaviti bilanco zamorcev koncem leta.

Razgled po svetu.

Smrtna kosa. — Soprog ministrskega predsednika, grofa Thuna, Ana Marija Thun, rojena princezinja Schwarzenberg, je dne 27. t. m. na Dunaju umrla v starosti 44 let.

O znanih zadnjih izgredih so govorili tudi v italijanski zbornici dne 15. t. m. Minister Canevaro je rekel med drugim:

Po sporočilih naših konzulov in našega poslanika na Dunaju niso bili izgredi proti Lahom provzročeni in tudi ne odobrani od avstrijske vlade. Resnica je, da so se vršila divja in grda dejanja, koja nimajo k sreči primera v naši državi. Ako pa imamo pravico, da zaznamujemo ona hudobna dejanja v obsodbo vsega civilizovanega sveta, moramo se poziti, da ne pretiravamo. Sedaj ni bilo ne mrtvih, ne ranjenih in tudi materijalna škoda, ki so jo trpeli laški podaniki, ni znašala nad 1500 fr.

Ako ni bila avstrijska policija v kakem slučaju zadosti hitra in zadosti energična, da

bi bila izvršila svoje delo, zagotoviti more, da je bila avstrijska vlada tako stroga proti obloženem, tako lojalna nasproti nam, da ne moremo drugega nego zadovoljni biti s postopanjem našega zaveznika in prijatelja. Hvaležni moramo biti cesarju, ki, zraven velike žalosti, se je osebno potrudil, da niso bile kršene italijanske pravice. Izgredniki so bili od sodišč strogo kaznovani.

Tako je govoril italijanski minister. Komentarja ne pišemo, prosimo pa čitatelje, naj razmislijo sami o tem govoru. Misli so svobodne! Pravo sodbo si ustvari gotovo vsak čitatelj sam.

Ogri ne nameravajo odnehati od opozicije in od obstrukcije, dokler ne odstopi ministerski predsednik, Banffy, katerega ne marajo. Njemu podpisujejo vse neredé, ki so bili poslednji čas v ogerskem državnem zboru.

Mislijo, da pride do provizornega ministerstva, ki bi izposlovalo budgetni in nagodbeni provizorij, potem pa bi odstopilo. Nove volitve bi na to imele ozdraviti vse abnormalne obstoječe odnose.

Državni zbor je danes začel zopet poslovati.

Menelik. — Iz Petrograda javljajo da Menelik zbira svojo vojsko v ta namen, da zapodi Italijane iz svoje dežele popolnoma.

Razgled po slovenskem svetu.

Starašinstvo v Kopru je tudi protestovalo proti hrvatskemu gimnaziju v Pazinu, ali tamosnje okr. glavarstvo je dotični sklep ustavilo.

Občinski svet Ljubljanski je v seji dne 23. t. m. soglasno volil 50.000 gld. za vseničnice v Ljubljani. V ta namen se vložil v proračun vsako leto do 1908 po 5000 gld. Nadalje je sklenil, da Ljubljana pristopi „Šolskemu domu“ v Gorici kot ustanovnica. Zavodu sv. Nikolaja v Trstu je volil podporo 100 K.

„Zveza slovenskih posojilnic“ v Celju, katera ima svoj delokrog v vseh slovenskih pokrajinah, naznanja, da je vedno rada pripravljena, pospeševati ustanovitev novih posojilnic tam, kjer so takšni zavodi iz narodnogospodarskih ozirov potrebni in kjer se najde dovolj sposobnih močij, da morejo tako zadrugo dobro voditi in da more ista vspešno delovati.

Rodoljubi, katerim so razmere in take potrebe znane, in kateri se za ustanovitev posojilnic zanimajo, naj se izvolijo obrniti naravnost na „Zvezo slovenskih posojilnic“ v Celju, katera je za vsakojaka pojasnila vedno z veseljem na razpolaganje, in katera odposlje, če se želi, tudi rada svojega tajnika, kamor koli si hodi, da ukrene za ustanovitev posojilnice vse potrebne korake.

Nov list. — V Celju je začel izhajati nov list z naslovom: „Slovenska zadržana“, glasilo slovenskih posojilnic in gospodarskih združenj. Izhajal bo enkrat na mesec ter stal 2 gld. na leto, oziroma 1 gld. za pos. združnice „Centr. pos. slov.“ Naročnino in dopise sprejema načelstvo „Centralne posojilnice slovenske“ v Krškem. Že po vsebini prve številke pozdravljamo novi list, kateremu je lepa naloga, bistriti smisel posojilništva, prinašati poročila o naših denarnih zavodih, ter delati za našo gospodarsko neodvisnost. Komur je mar za te temelje naše bodočnosti, naj naroči in širi list.

„Glasbena Matica“ v Ljubljani prijavlja ta poziv:

„Glasbena Matica“ namerava vsako leto v svojem „Izvestju“ podati nekaj pregled razvoja slovenske glasbe.

Zato vabi vsa slovenska pevška društva, naj ji redno pošiljajo svoje vzporede, da z njih kolikor moči popolnim ponatiskom poda sliko naše izvrševalne glasbe.

Dalje vabi tudi vse gospode skladatelje, naj ji pošiljajo svoje skladbe, da bo mogoče sestaviti vsako leto natančen pregled glasbeno slovsstvenega delovanja po vsem Slovenskem.

Da bo pa izdanje takega izvestja mogoče, treba je „Glasbeni Matici“ tudi gmotne podpore; naj tedaj društva in posamezniki obilno pristopajo kot ustanovniki (40 gld. na enkrat, ali po 20 gld. dve leti, ali po 10 gld. 4 leta) ali kot redni člani (2 gld. na leto).

Nevo pristopli člani dobe na svojo željo namesto letošnjih muzikalij II. izdaja „Psmarice“.

Čerinovo „Psmarico za moške zборе“, 80 zborov, brez životopisov v platno vezano (navadna cena gld. 1.50) dobe pevška društva, ki jo naroče v obilnejšem številu, po znatno znižani ceni.

Odbor „Glasbene Matic“ v Ljubljani.

Spomenik poljskemu pesniku Mickiewiczu, o katerem smo letos v listu priobčili daljši spis, so odkrili v Varšavi dne 24. t. m.

Narodno gospodarstvo.

Kako uničujemo malega zmrzlikarja. (Konec). Samice malega zmrzlikarja nimajo nikakih kril, torej ne morejo letati, in ako hočejo priti na drevesne veje, da ležejo na nje

množestvilna jajčeca, morajo premeriti tudi lepljiv papirnat obroč, kjer seveda obvisé in se jih potem z lahka odstrani ter uniči. Pri tej priliki hočem tudi omeniti neko izjavo, ki je vzbudila v poljedelskih krogih ne baš majhno razburjenost. Nekateri časopisi so namreč v zadnjem času gledé malega zmrzlikarja omenili, da je uporaba limastih obročev tudi za samice, dasi ne morejo letati, popolnoma nerabno sredstvo, torej le iluzorično, kajti samci bi prinašali samice v poléto (letenju) na drevesne veje. Ker se pa ni do sedaj — kolikor je meni znano — še nikdo oglašil, ki bi to neresnično trditve ovrgel, stejem si v dolžnost podati prizadetim krogom sledeče razjasnilo:

Samci malega zmrzlikarja letajo sicer izobno, toda veliko prešibek je njih život, da bi zamogli prinašati težke, za jajčeci obremenjene samice na oddaljene veje. Pri nekaterih mrčesih sicer lahko opazimo to prikazen, a v tem slučaju je iz že navedenega vzroka sleherni morebitnost povsem izključena in zamoremo popolnoma mirni uporabljati limaste obroče za uspešno ugonobljenje samice.

Tukajšna c. kr. kmet. družba je oddala letos brezplačno za poskušnjo kakih 100 kg „Brumatovega lima“ onim sadjerejcem, ki so se pravočasno javili, medtem ko je tudi prodala približno 100 kg. Bavili so se s temi poskusi posebno v vipavski dolini, tu pa tam tudi v Brdih, ter se povsod osvedočili o izobnosti tega pripomočka. Kakor kažejo poskusi, so namazali z 1 kg omenjenega lima povprečno 80 dreves srednje velikosti. Lepljivost te tvarine trpi, oziraje se na lego in vremenske razmere 2—3 tedne, na kar je treba drevesa z nova namazati. Na ta način so polovili že lepo število tega kvarljivca in s tem prišli v okom nevarnosti za njega pojav v naslednjem letu. V enem kraju je obviselo na limastem obroču v ene samej noči kakih 200 škodljivcev. Omeniti moram, da je treba takoj, ko je minila lepljivost, drevesa z nova namazati in to delo nadaljevati do meseca svečana, s čimer obranimo naše sadno drevje pred nevarnim gostom.

Cena enemu kg „Brumatovega lima“ je sicer precej visoka, — 1 kg velja namreč 1 gld. — toda, če pomislimo, da namazemo z 1 kg tega sredstva približno 80 dreves vidimo, da pride pri enkratni uporabi na eno drevo le 1/4 kr. Ako pa upoštevamo, da moramo namazati drevesa v celem letnem času približno šestkrat, velja tvarina, koja trebamo za vsako drevo za celo dobo le 7-5 kr., kar je izvestno zelo neznamen znesek, oziraje se na izredni hasek, pridobljen na ta način.

Ker pa c. kr. kmet. družba nima letos več na razpolago „Brumatovega lima“, naj uporabljajo sleherni sadjerejci, ki si ni nabavil tega pripomočka navadni kolomáz, ki sicer ne deluje tako izobno, a se z njim vendar reši kolikor možno ugodno ta težavni naloga, če se večkrat obnavlja lepljivo plast.

Z „Brumatovim limom“ je treba namazati vsa ovočna drevesa omenjenih vrst, in je paziti na to, da stojé drevesa popolnoma prosto, t. j. da se ne dotikajo njih veje nenamazanih dreves, s čimer bi se omogočilo mrčesu prehod na drugo drevo. — K sklepu bodi še pripomnjeno, da bo tukajšna c. kr. kmet. družba, oziraje se na to, da je „Brumatov lim“ po poskusih pripoznan kot uspešno sredstvo za zatiranje toli nevarnega zmrzlikarja, prihodnje leto sprejemala naročila na naročbo, kar se bo pravočasno razglasilo.

Dvigajte se torej k delu in neustrašeno naj stopi slehernik v kolo, za neznatne troške mu nato pokloni ugodna lejma z zdravim, vabljivim plodom: bogato obloženo ovočno drevje.

Dr. P.

Književnost.

Kažipot dobé naročniki „Soče“ s prihodnjo številko, t. j. v petek. Kder želi elegantno vezanega, naj se oglasi ter pošlje 50 kr. do tega četrta.

Čvrljece 1 trnje. — Tako je naslov knjižici, ki je izšla v Trstu. V njej se nahajajo stihovi, katere je zložil dr. Trnoplesar-Budisvoj. Na 108 straneh je čitati v hrvatskem jeziku pesmi raznovrstne vsebine. Niso kdóvé kako visoki pesniški poleti, ali čitati se dajo vendar prijetno.

Gledé na to in na okolnost, da je čisti dobiček namenjen siromasnim dijakom (posebno dijaški kuhinji v Trstu), priporočamo knjižico, ki stane samo 60 kr. Tiskala in založila jo je Dolenceva tiskarna v Trstu.

Ustanovljeno leta 1863.

Prvi primorski zavod za izdelovanje aromatiških izcedkov, likverov itd. tvrde

Fratelli Marega
Gradisca, Isonzo.

Čistilnica na par:
konjaka, slivovke, tropinoveca in najfinejših likverov.

Tovarna vinskega kisa
po edino racionelni sistemi „Pasteur“.

Novoletna voščila in najmoderneje posetnice
kako tudi
poročna naznanila v veliki izbori
plesne vsprede, vabila na kartonih itd.
priporoča naša tiskarna slavnemu občinstvu
po jako nizkih cenah.

Najpripravnejše
božično in novoletno darilo
je
Rusko-slovenski slovar in slovnica.

Leta 1881. v Gorici ustanovljena tvrdka
E. Riessner, v Nunski ulici 3,
(nasproti nunski cerkvi)

priporoča preč. duhovščini in slavnemu občinstvu
svojo lastno izdelovalnico umetnih cvetlic za vsako-
vrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrob-
nih vencev, za urtvaško potrebo, voščeno sveče itd.
vse po zmernih cenah. — Naročila za deželo izvršuje
točno in solidno. Priporoča slav. občinstvu tudi svojo
(S. cl.) tiskarno žrk na perilo. (P. cl.)

Naznanilo.
Podpisane naznanja, da je pred krat-
kim z dobrih vseh om dobrih V. tečaj kro-
jaških mojstrov na c. kr. obrtnem tehnolo-
gičnem muzeju na Dunaju, kar mu daje sr-
čnost, da se najtopleje priporoča slavnemu
občinstvu za napravo

vsakovrstnih oblek v vseh krojih
in za vsaki stan
po pogodbi in zmernih cenah. — Naznanja
tudi ob enem, da ima lastno zalogo različ-
nega suknenega angleškega blaga. Sprejema
tudi naročila samo za napravo obleke.
Priporoča se rojakom v mestu in na
deželi
udani
Anton Krušič,
kroj. mojster
V vrtni ulici št. 8 (v Pečenkovi luži).

Otvoritev gostilne.
Podpisani naznanjam slav. občinstvu v
mestu in na deželi, da sem odprl v Kapu-
cinski ulici št. 2 v lastni hiši

gostilno pri „zlatem križu“
(po domače „pri Lizi“).
Tam točim dobro belo in črno vino,
svoj pridelek iz Prvačine in Dorn-
berga, izvrstno Pantigamsko pivo, ter imam
na razpolaganje jedi c. vsaki uri.
Lepa, čedna prenočišča. Za v oko-
lico vožne priljubljenosti.
Priporočam se slavnemu občinstvu za
mnogobrojen obisk ter ostajam
z odličnim spoštovanjem
Ivan Katnik,
gostilničar in posestnik
v Kapucinski ulici 2.
cl.

Konsorcij gorjskih pekovskih mojstrov
javlja p. n. gospodom pekom v deželi, da ima v zalog
kvasu najboljše kakovosti
po 56 kr. kg.
Obniti se je na G. D. Goufforto na Kornu
št. 12 in v pekarni: Karola Drašček, na Kornu št. 3,
Peter Tomasini v Rabatišču št. 12, Andrej Fait v Gle-
dišni ulici št. 5 in Ivana Budinja v ulici Parcar št. 16.

XXVIII. leto. XXVIII. leto.

II
Mercurio Triestino

nastopi s 1. januarjem 28. tečaj.
Izhajal bo, kakor doslej
štirikrat mesečno,
namreč 4., 10., 18. in 25. vsakega meseca.
Prinaša zvebanja in zastanke lo-
terijskih srečk vseh vrst in javnih vred-
nostih papirjev Avstro-ogerskih in
inozemskih.

Priobčuje vsaki osmi dan tržni cenik,
pregled stanja vredn. papirjev in posebno
rubriko v kateri se naročniki informujejo brez-
plačno v vseh zadevah gled. njih javnih pa-
pirjev.

„II Mercurio Triestino“ je najsta-
rejši finančni list v italijanskem jeziku, jako
akreditiran in zanesljiv, mnogovrsten o ve-
steh in informacijah gled. Avstro-Ogerske,
Grške, Egipta in Levanta.

Ker ni navezan na nobeno bančno pod-
jetje, so njegove informacije in nasveti ne-
sebični.

Zastoj dob. naročniki s prvo številko
l. 1899. koledar zvebanj in izkaz serjinih po-
sojil in turskih srečk izzvebanj l. 1898.

Letna naročnina: V Trstu (na dom
posiljan) gl. 2.—, Avstro-Ogerski monarhiji
gl. 2.40. Druge evropske države gl. 4.—,
Amerika gl. 5.—, Indija gl. 6.—.

Vodstvo in vpravnitvo
Trst, Via Nuova št. 20, II. nstr.

100 do 300 gl. mesečno lahko zaslužijo ose-
be vseh stanov in v
vseh krajih s prodajo zakonito dovoljenih drž. pa-
pirjev in srečk, a da ni potrebna glavnic in ni
nikakva nevarnost. — Ponudbe pod Ludwig Oster-
reicher, VIII Deutsche gasse 8 Budapest. 10-7

ODLIKOVAN
fotografski ateljer
Anton Jerkič
na Travniku št. 11 v Gorici,
podružnica
na Acquedotto št. 25 v Trstu,
priporoča se
slavnemu občinstvu v mestu
in na deželi v blagohotno podporo.

Trgovina z jedilnim blagom
G. F. Resberg v Gorici,
v Kapucinski ulici št. 11
ter podružnici na Kornu št. 2
priporoča to-le blago:
Sladkor — kavo — riž — maas — poper — sveče —
olje — škrob — ječmen — kavino primeso — moko
— gris — drobne in debele otrobe — turško — zob
— sol — moko za pisanje — kis — žveplo — cement
— bakreni vitriol itd. 3 20 55
Zaloga pristnega dalmatinskega žganja na debele
ter pristnega črnega in belega vina.

Ed. Pavlin v Gorici
v Nunskih ulicah
št. 10
nasproti gostilno
„Bologna zajen“
priporoča preč. duhovščini in sl. občinstvu svojo ve-
liko zalogo nagrobnih vencev vsake vrste, rož za cer-
kve, palm, šopkov za nove maše in poroke, voščeni
sveč, mrtvaških oblek, rakev vsake velikosti, zlatih
črk, lesenih stojal za palme, zlatih loncev, svilnatih
trakov vsake širjave in barv, črno rumenih, trobojnih,
bisernih vencev, papirja (manšete) za šopke, papirja
v vsakih barvah za izdelovanje cvetlic. Belega in čr-
nega papirja in zlatih nog za rakeve, zlata za olepšanje.
Vse po nizkih cenah!!!
Opozarjam tudi, da tiskam črke na perilo in
sprejemam vsa v to stroko spadajoča dela.

Krojaški mojster
FRANC ČUFER
v Gorici
v ulici sv. Antona št. 1,
izdeluje
VSAKOVRSNE OBLEKE
za moške po meri, bočasti fine ali priproste.
10 52—18
Priporoča se svojim rojakom v Gorici
in na deželi, posebno pa učencem ljud-
skih in srednjih šol za obila naročila.

Muzikalije
izdane po „Glasbeni Matici“ v Ljubljani in raznih drugih izdajateljih.
ima v zalogi in prodaja po originalnih cenah
Anton Jeretič v Gorici
ki ob enem priporoča svojo dobro urejeno knjigovoznico, v katero sprejema
vsaktero knjigovozniško delo, od najcenejega do najfinjšega, po zmernih cenah.
Nadalje izdeluje in prodaja **zvezke za šolo** po navodilu sl. c. kr. dež.
žolskega sveta, iz dobrega papirja, za samih **60 novč. 100 komadov.**

Dobroznana gostilna
ANTONA VODOPIVCA
pri
Petelinu
v
Trstu
v
ulici Ghega
št. 7.
je v bližini juž-
nega kolodvora
jedina narodna
gostilna
s prenočišči, katera toči pristna bela in črna
vina iz Vipavske doline.
Kuhinja domača z okusno pripravljeno jedmi.

Spedijska poslovnic
Gašpar Hvalič v Gorici
30 51—43 v ulici Morelli 12
se toplo priporoča Slovincem v
Gorici in z dežele.

Zaščitna znamka: SIDA.
LINIMENT. CAPSICI COMPOS.
iz Richterjeve lekarne v Pragi
pripoznano kot **izvrstno bol ublažujoče**
mazilo; za ceno 40 kr., 70 kr. in 1 gl.
se dobi po vseh lekarnah. Naj se zahteva
to splošno priljubljeno domače zdr-
avilno sredstvo vedno le v orig. stekleni-
cah z našo zaščitno znamko, s „Sidrom“
namreč, iz RICHTERJEVE lekarne in
vzame kot **originalni izdelek** le tako
steklenico, ki je prevedena s to zaščitno
znamko.
Richterjeva lekarna „pri zlatem levu“
v PRAGI.

Anton Pečenko
Vrtna ulica 8 — **GORICA** — Via Giardino 8
41 52 47 priporoča
pristna bela **briskih, dal-**
in črna vina **matinskih in**
iz vipavskih, **isterskih**
furlanskih, **vinogradov.**
Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na
vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56
litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.
Cene zmerno. Postrážba poštna.

Vinarsko
in
sadjarsko društvo za Brda
v Gorici
prodaja pristno
brisko rebulo.

Ambrož Furlan
trgovec
z jedilnim blagom
— na Tržaski cesti št. 4 v Gorici —
priporoča kavo, riž, sladkor, moko,
žito, otrobe, cement, vse poljske in
domače pridelke, prodaja tudi kroglje
za igro, likerje ter žganje na debele
in na drobno.
Postreže vestno in po zmernih cenah.

Najbolji goveji prah
iz Bartheleovega krmilnega apna obvaruje pred
lizanjem in žranjem lesa. Zabravnjuje
mehkobo kosti in medlost, vzroča **slast**
v žranju, krepi **prebavljanje,** poveča
množino mleka in moč za delo ter da
izvrstno meso.
Za vsa goveja živino je pri letošnjih
slabih pičah velike važnosti.
Navodila pošiljajo se na zahtevo zastoj.
Na poskušnjo 5 kg. za 1 gl.
M. Barthel & Comp. Dunaj
X., Replergasse 20.

Wertheimovi
šivalni stroji.
Priznana najodličnejši stroj za
družine in obrti, ki šiva brez ro-
pota, ter ima vsa zboljšanja no-
vejših dobe. Zahtevajte cenike in
vzorce za šivanje!
30 dnevni čas za poskušnjo, 5
letno pisмено jamčenje.
Vsaki stroj, o katerem se v času
poskušnje ne pokaže, da je izvr-
sten, vzamem nazaj na svoje stroške
brez ovir. Samo direktno občeva-
nje z občinstvom brez zastopnikov,
zato je prodaja za polovico ce-
nejša od cen. ki so drugače obi-
čajne za prve fabrikate.
Poznate že Wertheimer-Triplex
(Nov patent)?
Nihmschneidn. Versand-Haus
STRAUSS
Wien, IV. Margarethenstrasse 12.
Moja gospa je jako zadovoljna z Werthei-
movim šivalnim strojem, kateri je dobila od Vas.
Lahko tok, brez ropota, lepo delo, jednako, če
se šiva močnejše ali slabšeje blago, vse to je
vredno občudovanja. Originalni Singerjev stroj
mojega soseda, ki je stal na obroke gl. 85,
mi prav nič boljše. Z najboljšo zahvalo in s
spoštovanjem
Ferdinand Benz,
gozd. uradnik.
Vares (Bosna) 27. sept. 1898.

Goriško pivo!
(na Goriščaku II).
Podpisani priporočam svojim p. n. odjemalcem
svojo posebno dobro učežano izvozno, mareno in ule-
žano pivo najboljše kakovosti, dobiva se v sodčkih
po 1/2, 1/4 in 1/8 H, kakor tudi v posebnih stekle-
nicah. Zajedno naznanjam, da sem v minulemu letu
svojo pivovarstvo znatno zboljšal in da sem rabil za va-
renje dobrega piva le najboljše blago: Zatečki hmelj
in hanaški ječmen. 6 26—12
Proseč p. n. odjemalce, da se z zaupanjem ob-
račajo name in si obilno nacožajo zagotavljanje, naj-
točnejšo postrežbo. Z najodličnejšim spoštovanjem
Fr. Wanek,
pivovar.

Trpeči na pljučah, v grlu,
na duhu in trakealni!
Kdor se hoče iznebiti enkrat za vselej
pljučnih ali trakealnih boleznih tudi zastar-
elih, boleznih na duhu, katere se
dozdevajo neozdravljive, naj uporablja
čaj za bole na pljučah in v grlu
A. Wolffsky. Tisočere zahvalnice jamčijo
pristnost tega čaja. Zavoj, kateri zado-
staje dva dni stane 75 kr. Zvezki gratis.
Pristnega dobiva se edino pri tvrdki
A. Wolffsky, Berlin, št. 37.
26 20 24 S.

Teodor Slabanja
srebrar
v Gorici, ulica Morelli 12
priporoča velečastiti duhovščini in cerkvenim pred-
stojnikom svojo delavnico za izdelovanje cerkvene
posode in orodja. Staro blago popravi, pozlati in
posrebrni v ognju po najnižji ceni. Da si pa zamorejo
tudi bolj revne cerkve naročiti cerkvenega kovinskega
blaga, olajšuje jim to zoprež omenjeni s tem, da jim
je pripraviljen napravljati blago, ako mu potem to
izplačujejo na obroke. Obroke si pa pošilja p. n. gospod
naročevalec sam laško določi. — Pošilja vsako blago
149 poštnine prosto!

Učegam si slavnemu občinstvu, nazna-
niti, da prevzamem in izvršujem točno
naročila na
kavo, čaj, olje, riž, makerone,
delikatese, sadje, ribe, vina itd.
Posiljate v omotih po 5 K. oddajam
po pošti, one od 30 K. naprej pa po žele-
znici s povzelnjem.
Take pošiljate se izplačujejo vsakomur,
posebno p. n. gg. krčmarjem, družinam in
onim, ki rabijo za de. a različne jestvine ali
žele o raznih prilikah nabavit si specialit-
ete, katere se na očeh ne dobi, ali pa je
zeló drago, n. pr. **morske ribe in rake,**
sveže sadje, fino olje itd.
Glavni moj namen je razpošiljati
dobro blago in po nizki ceni.
Cenike dopošljem radovoljno in brezplačno.
Za p. n. gg. trgovce imam poseben
cenik in zamorem dajati blago po tako
nizkih kupih, da se ne bojim konkurence.
Tudi sprejemam zastopstva in vsakojaka
posredovanja.
Z odličnim spoštovanjem
Ernest Pegau
TRST
(cl.) v ulici S. Francesco št. 6.